

[Baagø.]

der nu synes at skulle blive mulighed for, at skoleskibet „Danmark“ kan fortsætte med den meget påskønnede og virkelig betydningfulde uddannelse af unge danske sømænd.

Jeg glæder mig over, at den højtærede handelsminister har fremsat lovforslaget. Vi, der sad i det udvalg, som sidste år behandlede sønæringslovene, husker jo nok, hvorledes vi gang på gang måtte trække tov med den højtærede minister om spørgsmålet vedrørende bevarelsen af skoleskibet „Danmark“ som skoleskib. Ministeren var i lang tid inde på at lade skibet bugseres til Sønderborg, som det er nævnt, for at lægge det op i Allsund og dér benytte det som logi for den derværende sømandsskole, en ordning, som med de skiftende elevhold ville være blevet en dyr historie for staten, ikke alene i starten ved indretningen af skibet til dette formål, men også i det lange løb, når man tænker på den slitage og overløst, som skibet ville komme ud for fra de unge menneskers side, og når man gør sig klart, hvilken forringelse et sådant ældre fartøj ville blive udsat for år for år ved at være oplagt. Den højtærede handelsminister opererede samtidig med en sideløbende plan om at lade bygge et instrumentskib til mange millioner kroner, men fra vor side og i øvrigt fra flere sider holdt man stadig fast på, at skoleskibet „Danmark“ under en eller anden form måtte bevares som skoleskib.

Jeg synes, at der er al mulig grund til at takke Dansk Dampskibsrederiforening for den indsats, der fra rederiets side er gjort for at holde skoleskibet i gang, og også for de økonomiske forpligtelser, som rederierhvervet har tilbudt at påtage sig. Vi er glade for, at de stadigt gentagne krav om, at skoleskibet „Danmark“ kan fortsætte sin virksomhed, nu er imødekommet, og jeg kan derfor på mit partis vegne tilsige vor beredvillighed til at medvirke til lovforslagets gennemførelse efter behandling i et udvalg.

Baunsgaard: Selv om man i de søfartslove, vi vedtog sidste folketingsår, frafaldt kravet om den obligatoriske skoleskibsuddannelse, er det tydeligt for enhver, at der fra rederside fortsat lægges megen vægt på denne uddannelsesform. Derfor er det glædeligt, at der er opnået en aftale med gensidige forpligtelser mellem ministerium og rederier.

Jeg kan med glæde anbefale lovforslaget, og vi kan jo i et udvalg få lejlighed til at se på lovforslagets relation til søfartslovene; det bør dog være en meget hurtig udvalgsbehandling, således at loven som ønsket kan træde i kraft pr. 1. januar 1959.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til en hurtig gennemførelse.

Sandau: Også retsforbundet kan tilsige støtte til det foreliggende lovforslag. Det er dog ikke med helt udelte glæde, vi går ind for det. Den omstændighed, at sejltid med skoleskib ikke mere er påkrævet for vordende navigatører, gør det noget vanskeligt at indse, hvorfor staten skal drive skoleskibet. Dette skal ikke opfattes således, at vi på nogen måde undervurderer de gode sider ved et skoleskib. Jeg har ladet mig fortælle, at rederierne er meget glade for den uddannelse, de unge mennesker får på skoleskibet, og jeg undervurderer heller ikke den store betydning, et omsejlede skoleskib har som en frisk repræsentant for vort land, og jeg ved, at også mange af vore landsmænd ude omkring i verden altid har glædet sig over det danske skoleskib, når det besøgte deres nye land. Når disse måske mere følelsesbetonede argumenter parres med den omstændighed, at rederne ønsker skibets fortsatte drift, hvilket de har bevist ved at tilbyde at betale en forøget afgift til formålet, er der virkelig noget, der taler for en fortsættelse.

Jeg kan imidlertid ikke undlade at bemærke, at jeg langt hellere så rollerne byttet om, således at det var rederne, der drev skoleskibet, eventuelt med nogen støtte fra statens side. Med den store